

TŘETÍ ADVENTNÍ TÝDEN

3. neděle adventní (RADOSTNÁ)

1. čtení – Iz 35,1-6a.10

Zaraduje se vyprahlá step, zajásá a vykvete poušť. Jak narcis bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena krásou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: Vzmuzte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás! Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého. Vráti se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí bude jim věčtit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání.

2. čtení – Jak 5,7-10

Braťři a sestry, vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahoucennou úrodu! Čeká na ni trpělivě, až přijde podzimní a jarní dešť. Vydržte i vy trpělivě a posilněte své srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

Evangelium – Mt 11,2-11

Jan (Křtitel) slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: **slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst.** A blahosla-vený, kdo se nepohorší nade mnou.“ Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou (přece) v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: **'Já posílám svého posla před tvou tváří, aby připravil cestu před tebou.'** Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

***Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souze-
ni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi!***

***... Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší
slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst.***

Co kdybych mladšího syna potkal já?

My však máme být svědci, nikoliv policajti, průvodci, a ne soudci, přátelé, nikoliv špehové. (...)

„Člověka dokáže osvobodit od hříchu jedině poznání, že Bůh na něj opravdu pohlíží jako na svého syna, ať už zhřešil jakkoli. Pokud člověk má tuto synovskou víru, pramen zla jednoduše vyschne“ (J. Tiger).

Když marnotratný syn padl otci do náručí, byl už uzdraven. Já, jeho starší bratr, jsem se vždy považoval za boháče, ale teď musím uznat, že on je bohatší než já. Je bohatší o srdce prohloubené utrpením a o svou drsnou životní zkušenost. Je z něj boháč, protože v otcově odpuštění našel pravou lásku.

Alessandro Pronzato – Provokující evangelia, KNA 2012

***Mám v sobě skutečně Ježíšovo smýšlení? Dokážu vidět zna-
mení, která jsou okolo mě? Nebo mám svoji jasnou předsta-
vu, co, kdy, jak se má stát, a snažím se pouze soudit,
trestat...?***